

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Til hr. Flemming Oppfeldt: Ja, på fuldstændig samme måde som vi, der lever i den virtuelle verden, i dag betaler for alle dem, der ikke bruger et dankort, men bruger mønter og sedler. Så det er fuldstændig korrekt. Det er jo sådan, at der er nogle omkostninger forbundet med at præge mønter og trykke sedler, og der er nogle omkostninger forbundet med det, hvis man begynder at lave dankort, og det skal betales over skattebilletten. Sådan er det.

Så vil jeg sige omkring det her med at tænke sig om, når man bruger kortet, og den ene, der bruger det meget, og den anden, der bruger det lidt: Jamen altså ideen med at have mønter og sedler, at kongen slår mønt, er jo netop, at vi ikke skal betale for at betale. Det er jo netop, at man ikke behøver at skulle tænke sig om, hver gang man flår pengene op af lommen. Så er der en række andre forhold, man kan tænke over, om det er bæredygtigt, det, man køber, og om det er økologisk, om det er alt muligt andet.

Men det at skulle tænke sig om, når man bruger kortet, mener jeg er et problem. Jeg mener, det skal være sådan, at vi i det danske samfund til hver en tid kan bruge et smidigt betalingssystem, som er dankortet. Jeg vil ikke have en situation, hvor folk skal overveje, om det stykke wienerbrød, de køber nede hos bageren, skulle de lige have sørget for at få hævet kontanter til.

Det er så den person, som fru Colette Brix siger ikke tænker sig om, inden vedkommende bruger kortet. Nej, det mener jeg da ved gud heller ikke at vedkommende skal. Jeg mener da, at vedkommende skal køre sit dankort igennem slæden for de 7 kr., det stykke brød koster, på præcis samme måde som hidtil.

(Kort bemærkning).

Colette L. Brix (DF):

Jamen jeg kan da høre, at fru Pernille Rosenkrantz-Theil ikke har en forretning, for i en forretning er det sådan, når de kommer med kortet, at det tager altså faktisk også lidt tid. Og hvis man står og skal tage imod et dankort, og det bliver afvist, og man skal bede kunden, om hun ikke har 50 øre på lommen, og så må kunden, hvis hun ikke har 50 øre på lommen, gå hjem og hente pengene for at få varerne, så er det faktisk temmelig irriterende.

Det er altså dem, der sinker i systemet. Det kan ikke være anderledes, må jeg sige til fru Pernille Rosenkrantz-Theil, sådan er det.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Ja, nu er jeg bange for, jeg bliver nødt til at stille et modspørgsmål. Er det ikke sådan, at den lille forretning bare kan vælge ikke at have dankort, hvis de synes, det er så stort et problem?

Kl. 15.20

Formanden:

Så går vi til den næste ordfører, og det er fru Marianne Jelved.

Marianne Jelved (RV):

Det Radikale Venstre kan jo støtte lovforslaget og vil gerne ønske ministeren tillykke med resultatet.

Når vi gerne vil gøre det, er det, fordi vi i Det Radikale Venstre har været meget optaget af, at det, der blev vedtaget tidligere for år tilbage under Socialdemokratiets og De Radikales regeringsperiode om at give mulighed for gebyr på dankort, har vi følt en forpligtelse til at leve op til.

Det er ud fra den betragtning, at dankortet er en succes, og at dankortet faktisk har været en hjælp for alle, der bruger det: kunderne, detailhandelen og bankerne. Men vi ved også, at ny teknologi og nye muligheder kræver udvikling, og hvis vi skal skabe basis for det og skabe basis for, at vi har et fælles dankort også i fremtiden – nu taler jeg ikke om i morgen, men om nogle år – så kræver det, at der findes en måde at finansiere den udvikling på.

Vi har så fulgt ministerens bestræbelser og anstrengelser og havde gerne set en anden model, det vil jeg slet ikke komme ind på, for vi mener, det er vigtigt, at vi er nået det skridt videre, at det nu er legalt at opkræve gebyr for den service, som de private virksomheder, som pengeinstitutterne jo i bund og grund er, yder. Det skal der også betales for. Det ved vi godt er utrolig vanskeligt at forklare ude omkring i landet, det har jeg prøvet mange gange.

Jeg vil sige til den finansielle sektor, at hele sagen om dankortet og debatten i offentligheden viser i al enkelhed, at den finansielle sektor, ikke mindst bankverdenen, har et meget stort imageproblem. Det synes jeg banksektoren skulle tage til sig og gøre sig noget mere umage med at tænke på gennemsækelighed og gennemsigtighed, både i deres gebyrpolitik og også i deres rentepolitik.

Jeg tror ikke, de skal regne med, at Folketinget og herunder Det Radikale Venstre vil være